

icke ega en enda skymt af triumfens glans. Den dagen stod hvarje stund nära, men i den nästa var den åter fjerran borta. Ingen brist var på Narrdagar; men väl fanns ingen dag, som icke hörde till deras antal.

Och under sträfvandet blir sist den 1 April åter ensam Narrdagen, och säkert alla narrars dag, äfven deras, som tro sig vara kloka. Den blir det icke såsom i barndomen, genom att komma. Den kommer en gång icke, utan narrar narrarne på sig sjelf – och likväl blir den på åter en lycklig dag, äfven med tårar.

10

83 TIDNINGARNE FRÅN HELSINGFORS MEDDELA ...

Saima n:o 14 4.IV 1844

Tidningarne från *Helsingfors* meddela, att *Hans Kejsrerliga Majestät* beviljat Dr. Lönnrot fem års tjenstledighet med åtnjutande af Provincialläkare lönen, för att ostördt fullända de arbeten han redan påbörjat, förnämligast en Finsk Grammatik och Lexikon. Hvar och en skall säkert glädjas af detta förnyade prof på Nådig omvårdnad om Finska språket och litteraturen. Likväl kan man härvid icke undertrycka den önskan, det Universitetet längesedan skulle vid sig kunnat fästa Lönnrots person och vid sina ingalunda alltför rika annaler hans namn. Lönnrot hade då undgått nödvändigheten att söka sin nödtorfliga bergning på en annan bana än den, han med hela sin varma själs ifver under alla oblida förhållanden fullföljt.

20

En annan landsman, Mag. Castrén, hvars forsterländska bemödanden äro hvar och en af våra läsare kända, har Ryska Regeringens frikostighet att tacka för möjligheten att fullfölja dem. Han är såsom lönlös Docent vid Universitetet anställd, men har icke derstädes kunnat vinna något bidrag till sina för forskningar i Finska språket och Historien företagna resor. Lyckligtvis har han funnit förord och rekommendationer af Vetenskaps Akademien i St Petersburg.

30

84 NEDANSTÅENDE PROFÖFVERSÄTTNING UR JULQVÄLLEN ...

Saima n:o 14 4.IV 1844

Nedanstående proföfversättning ur Julqvällen är af annan hand än den i detta blad förut införda. Obestriddligt utmärker den sig framför denna genom frånvaron af de alltid stötande förkortningarne och kanske äfven genom mera säkerhet i metern. Båda täfla eljest i öfversättningens noggrannhet och godt språk. Julqvällen skulle, öfversatt i Runometer, kanske gerna nog läsas af Finska almogen, hvilken är väl hemmastadd inom större delen af den krets, dikten berörer. Men det felas en förläggare, som skulle upplägga öfversättningen i 2 å 3 tusen exemplar, för att kunna sälja hvarje exemplar till en ringa penning, det felas försäljare, ty en bokhandel känner bonden knappt till namnet, det felas uppmuntrare, ty de flesta, hvilka det åligger att uppmuntra almogen till läsning, säga: »hvad skall bonden dermed göra?» Det står nog illa till i de flesta Europas länder med almogens läslust och läsning. Men intet hindrar ju Finland, der åtminstone någon grund att bygga på förefinnes, att i detta hänseende stå framom nämnda länder.

40

50